

Ози

Sascha Gerstner е роден на 2 април, 1977 г. Започва да се занимава с музика още на 6-годишна възраст, а едва навършил 13, насочва музикалния си интерес към китарата. Преди да достигне пълнолетие вече е известен в Германия като "невероятен талант". Забелязан е от Chris Bay и Dan Zimmermann, които го привличат като китарист в новосформираната група Freedom Call. В следващите няколко години Gerstner записва китарите за първите два албума на банда и концертира из цяла Европа. През 2002-ра Michael Weikath го привлича в Helloween на мястото на уволнения Roland Grapow. В тази група Sascha е и до днес и с нея има записани пет студийни албума. През 2006 г. той отваря и собствено звукозаписно студио, в което до момента са записвали свои албуми групи като Saxon, HammerFall, Rage, Blind Guardian и много други. Освен като китарист, Sascha Gerstner се изявява и като фотограф. Негови фотографии можете да разгледате на официалния му уебсайт www.saschagerstner.com. По повод нещата, с които се занимава, той често обича да казва: "Не става въпрос само за музика. Става въпрос за изкуството като цяло".

Около два часа преди да започне петото гостуване на Helloween у нас, стоим в една от стаите зад кулисите на зала "Христо Ботев" и чакаме Sascha Gerstner да се появи. Изведнъж вратата се отваря и през нея влиза един почти двуметров исполин. И преди да сме успели да кажем каквото и да е било, той директно се обръща към нас:

Sascha Gerstner: Добре дошли в моя офис! Какво мога да направя за вас?

Metal Katehizis: Здравей и добре дошъл отново в България! Като за начало можеш да отговориш на няколко наши въпроса. Как върви турнето ви до момент?

Sascha Gerstner: Уморително, ха-ха-ха! Турнето върви чудесно, но същевременно е много уморително. Всеки ден се местим от едно място на друго. Публиката ни навсякъде е невероятна. Днес пристигаме в България от Гърция.

В момента ви представяте новия си албум "7 Sinners". Как го приемат феновете ви в различните държави?

Доста добре. Бих казал, че го приемат по същия начин, както "Gambling With the Devil". Усещам подобна реакция у тях.

А как го приемате самите вие? Доволни ли сте от получения резултат?

Да, разбира се! Харесваме го много. Имахме голямо желание да направим този албум. Събраха се доста нови идеи за него.

Няма как да не забележим, че този албум е един от най-твърдите ви изобщо. Много често феновете го сравняват с "The Dark Ride". Защо решихте този път да направите по-мрачен и по-твърд албум?

Всъщност, не сме решавали подобно нещо. Просто искахме да запишем това, което имахме като идеи. Сегашният състав на групата е стабилен, няма никакви проблеми между нас. Бих казал, че албумът не е много по-различен като стил и звучене от "Gambling With the Devil", примерно. Да, в новия албум имаме доста твърди песни, но някои от композициите в "Gambling With the Devil" са много по-твърди от тях. Важното е, че ние променихме някои неща в студиото. Променихме начина, по който записваме. Dani (Dani Loble - барабанист в групата, бел. ред.) записваше барабаните така, както той ги чувства и усеща. Може би от там идва и усещането за по-твърд звук. Но не бих нарекъл албума мрачен. Нещата много зависят и от самите текстове, разбира се. "The Dark Ride" е концептуален албум, а "7 Sinners" не е. Той е по-скоро нещо съвсем естествено, което дойде от самите нас.

Чия беше идеята да използвате флейта в песента "Raise the Noise"? В тази част композицията много напомня на Jethro Tull. Да не би някой от членовете на Helloween да е фен на тази група?

Идеята е на Michael [Weikath]. Той е голям фен на музиката от 60-те и 70-те години на миналия век и държеше да има флейта в тази композиция. Искаше да се получи именно това Jethro Tull-ско звучене.

Защо на това турне изпълнявате само три песни от новия албум? Не смяташ ли, че композиции като "Long Live the King" или "Far In the Future" примерно, биха звучали също доста добре на живо?

Това не е съвсем вярно. На турнето ние сменяме сетлиста от време на време. Реално, песните, които изпълняваме и са от новия албум, са пет на брой. Всичко зависи от това, къде свирим. На някои места се налага да се съобразяваме с вечерен час. Понякога трябва да се вместим в един час и 45 минути, което означава, че от сетлиста трябва да отпаднат песни, които не пасват на този времеви формат. Поради тези причини въпреки, че песните от новия албум са пет, няма как да ги

изпълним всичките в една вечер. Бихме надхвърлили времето от два часа и то с доста, което вече е твърде много. За дълго турне като това, си е направо невъзможно. Затова и сменяме новите песни на различните места. Понякога изпълняваме "World of Fantasy", а на следващия ден на нейно място е "You Stupid Mankind".

Вярваш ли, че е възможно апокалиптичната картина описана в "You Stupid Mankind" да се случи наистина?

Мислиш ли, че картината е апокалиптична? Аз не смятам така. Според мен смисълът е по-скоро: "Събуди се и не се взимай толкова насериозно". Това казва тази песен. За това се говори в текста ѝ. Може би типичния хеви-метъл фен би открил именно апокалиптична картина в композицията. Но това всъщност е просто намек, загатване. Важното, което казва песента е, че трябва да се замислиш. Трябва да разбереш, че ти не си важен. Аз не съм важен. Тук съм просто за да свиря музика и за да донеса някакво удовлетворение на хората. Те от своя страна трябва да ходят всеки ден на работа и искат в тези два часа, в които ние ще свирим, да се отпуснат и да се забавляват. За това сме тук. И изобщо не сме важни. Ти също не си. Никой не е. Човечеството просто живее на тази планета. Нищо повече. Мислим си, че този свят е наш, но това просто не е истина. Ние сме като тази маса. Или като въздуха. Частица от планетата. За това се говори в песента. Тези, които я слушат, трябва да навлезнат в текста и да разберат, че те самите не са важни. Може би някъде във Вселената има някаква раса, която е хилядократно по-напред от нас в еволюционно отношение. И ние за тях ще сме просто едно нищо. Ще сме едни варвари. За това, ако те дойдат тук, няма изобщо да им пука за нас - просто ще унищожат всичко. Вселената е нещо толкова гигантско, че нашите малки мозъчета дори не могат да си го представят и обяснят. Просто не сме важни. И животът е много по-добър, ако не се взимаш твърде насериозно. Ако имам късмета и щастието ще съм жив да речем 70 или 80 години. Сравнявайки това време с еволюцията на човечеството, с цялата му история, това е нищо. Сравни го да речем с пет милиона години. Едно нищо!

Ще повторя: днес съм тук заради вашето забавление. И искам да се насладя максимално на живота си. Нищо повече. За това и не говоря за апокалипсиса в тази песен, а за това, че трябва да се събудим и да осъзнаем, че не сме толкова важни и интелигентни, за колкото се смятаме.

Имаш ли любима песен от новия ви албум?

Няколко са. "Where the Sinners Go" примерно, е страхотно парче. Аз харесвам много албума като цяло. Той ми изглежда истински завършен и съм много горд, че съм част от този състав на групата.

За разлика от "7 Sinners", предишната ви творба "Unarmed - Best of 25th Anniversary" беше приета противоречиво от феновете и критиката. От какво бе продиктувано вашето решение да презапишете стари класики на Helloween в нови аранжimenti?

Търсехме идеи как да отбележим 25-годишния юбилей на Helloween. Повечето групи отбелязват подобни годишнини с акустични албуми или с нови парчета, които са записани със симфоничен оркестър и т.н. Ние не искахме да правим такива неща. Нямахме желание да повтаряме онова, което правят другите. Искахме да запишем нещо специално. В същото време знаехме, че година по-късно ще издадем нов студиен албум, т.е. не можехме да направим същото и за 25-тата годишнина. За това се насочихме към тази идея - да изберем стари класики на групата и да ги направим в нов, различен вариант. Ако просто ги бяхме презаписали в оригиналните аранжimenti, щеше да е повторение на нещо, което много други групи правят. Именно това е и причината да се опитаме поне за малко да бъдем музиканти извън хеви-метъл стилистиката. Да направим от старите песни нещо ново. Примерно "Dr. Stein" може да се разглежда и като майтапчийска песен. Чувал ли си за Алф? Телевизионното филмче за извънземното?

Да, разбира се.

Когато се заслушвам в "Dr. Stein" от "Unarmed - Best of 25th Anniversary", тя ми звучи сякаш е от филма. Много ми напомня за Алф, ха-ха-ха! Оркестралната част на албума записахме в Прага. Беше направо невероятно изживяване! Да измислим мелодии и аранжimenti, които после се изпълняват от един цял оркестър. Искахме да дадем на феновете нещо специално. За жалост албума не бе приет добре от всички. Но пък може да стане класика след няколко години, знае ли човек?

В тази връзка, слушал ли си албума на Michael Kiske "Past in Different Ways" и ако да - какво е мнението ти за него?

Не. Не съм го слушал, а и да ти кажа честно не съм много запознат с нещата, които записва той. Чувал съм някои от песните на Unisonic, защото Kosta Zafiriou (тур-мениджър на Helloween, бел. ред.) е барабанист там. Но нищо повече. Този въпрос не е за мен.

Може би и следващия не е, но нека все пак да опитаме. Какви са взаимоотношенията между Helloween и Kiske? Ако такива изобщо има, разбира се.

До колкото на мен ми е известно, не съществуват никакви взаимоотношения.

През 2005-та година издадохте третата част на "Keeper of the Seven Keys". Обмисляли ли сте да запишете и четвърта част? Има ли вероятност това да се случи в бъдеще?

Тук би трябвало да кажа, че всичко е възможно. Но личното ми мнение е, че книгата "Keeper of the Seven Keys" е затворена. От тази гледна точка записването на третата част беше много важно нещо. Когато аз се присъединих към Helloween през 2003-та година, реално погледнато група нямаше. Имаше останали двама оригинални членове, плюс един вокалист. И те си задаваха въпроса: "Искаме ли да продължим или не? Ще записваме ли нов албум или не?". Тогава аз се присъединих към тях и записахме "Rabbit Don't Come Easy". Въпреки това, пред групата стояха още проблеми, с които ние трябваше да се преборим. Към този момент не можехме да кажем, че сме истинска банда - не бяхме изнесли нито един концерт заедно. Появи се Dani и направихме турне, за да представим албума пред публиката. След като турнето приключи всички имахме усещането, че нещата се получават. Виждахме, че между нас няма никакви проблеми. Тогава Michael каза: "Това е един наистина много добър състав на Helloween! Вероятно най-добрия, който някога групата е имала. Може би именно този състав трябва да запише третата част на "Keeper of the Seven Keys", за да могат хората да видят и усетят силата на тези пет човека." В моите спомени този момент и до днес остава като много важен за развитието на групата. Също така беше наистина важно тази книга да бъде затворена. Защото непрекъснато и отвсякъде се чуваха всевъзможни гласове, които нашепваха: "Michael Kiske! Michael Kiske! Kai Hansen! Kai Hansen!". Сега вече не е точно така. Имаме "7 Sinners", имаме и "Gambling With the Devil" и това са именно нещата, на които ние петимата сме способни.

Когато преди около година правих интервю с Kai Hansen го попитах как така Helloween и Gamma Ray направиха общо турне, след като между него и вас има стар конфликт. Той ми каза, че всъщност този конфликт отдавна е преодолян и забравен и в момента отношенията ви са много добри. Възможно ли е отново да видим двете групи на една сцена? Или дори Kai Hansen да участва във ваш запис?

Разбира се! Но все пак нещата зависят и от него. Ако той има желание да запише нещо с нас, защо не? Общото ни турне се получи наистина супер! Да правим концерти с Gamma Ray беше нещо невероятно! Особено за мен самия. Да съм на една сцена с човека, на чието място съм в момента в групата - чувството е особено. С Kai бяхме много време заедно, доста си говорихме и си изкарахме

наистина страхотно! Трябва да кажа, че дори хуморът ни е подобен. Така че, да, мога да си представя, че те ще свирят заедно с нас някой ден отново. Може и да не е за цяло турне, защото това вече сме го правили, но при всички случаи е напълно възможно и вероятно това да се случи.

Преди няколко години Gamma Ray направиха турне, в което изпълняваха рядко свирени на живо песни, които бяха избрани от феновете. Обсъждали ли сте някога подобна идея и вие?

Това е чудесна идея, но същевременно ние осъзнаваме, че няма как да сме сигурни в резултатите от едно подобно допитване до феновете в интернет. Не всичко, което четем там се оказва истината. Ще дам пример - непрекъснато виждам из форумите, че много фенове искат да изпълняваме повече песни, които в оригинал са изпети от Deris. Същите те казват, че не желаят да слушат повече композиции от първите две части на "Keeper of the Seven Keys". Но когато се качим на сцената и изпълняваме песни именно от тези два албума, 80 процента от публиката крещи неистово и изпада в екстаз. В един такъв момент разбираш, че няколко човека, които използват множество прякори в интернет, пишат из форумите, като по този начин искат да създадат впечатлението, че тяхното желание всъщност е желанието на повечето фенове. Така е доста трудно да разбереш наистина какво е мнението на голямата част от почитателите на групата. Казваш, че песните изпълнявани от Gamma Ray са били избрани от феновете? Аз не мисля така. Няма как да си сигурен до колко реално е едно такова гласуване. Ако може подобно допитване да се организира по някакъв по-добър, по-истински начин, то тогава аз бих могъл да го нарека "мнение на феновете". Но гласуване за някакви песни по интернет? Не.

Ти донякъде отговори и на следващия ми въпрос, но все пак си мисля, че може да добавиш още нещо. Студийните албуми на Helloween с Andy Deris са вече доста на брой, но въпреки това голяма част от сетлиста ви както за това турне, така и за предни няколко, е съставен от песни, изпълнявани в оригинал от Michael Kiske или Kai Hansen. Защо? Доста фенове са на мнение, че по този начин се пренебрегват много и същевременно великолепни парчета записани от Andy Deris.

Подборът на песните от сетлиста за дадено турне е нещо много трудно. Разполагаш с най-много два часа на концерт - невъзможно е да побереш в толкова време всички парчета, които феновете искат да чуят. Свириш стари класики, да. Почитателите на групата непрекъснато искаха да се изпълняват парчета от "Walls of Jericho" и ние го направихме по време на турнето "Rabbit Don't Come Easy". След това обаче, те започнаха да искат песни главно от двете части на "Keeper of the Seven Keys". И това направихме. Понякога имам чувството, че каквото и да направим, все е грешно, ха-ха-

ха! За това и се опитваме да вкарваме песни от всяка една от различните ери на групата в сетлистове. Ако времето ни го позволява, разбира се. Освен това, обикновено на турнетата се представя нов материал - трябва да се обърне внимание и на него. Хората искат да изпълняваме повече песни от "7 Sinners" на това турне. Откъде да намерим време за тях? Как да ги вкараме в сетлиста? Ако за сметка на повече нови парчета махнем композициите от двете части на "Keeper of the Seven Keys", тогава феновете също няма да бъдат доволни. Това е и причината да изпълняваме тези композиции, което ни се изпълняват на самите нас, като гледаме все пак да обръщаме внимание на всички периоди от историята на групата. Отдавна сме наясно, че не е възможно да задоволим всички вкусове и желаниа.

При голяма част от пауър / хеви метъл групите и техните почитатели се наблюдава определена носталгия по 80-те години на миналия век. Защо според теб това е така?

Вероятно това е резултат от музикалната и медийната еволюция в последните две-три десетилетия. Достигнали сме до момент, в който хората си задават въпроса откъде тръгва музиката, която слушат днес. Същото се случва и с мен. Аз съм изключително впечатлен от това, което е записано в началото на 80-те години на миналия век. Дори и от нещата, които групите са създавали през 70-те. Искях да знам, исках да науча какво точно са свирали Led Zeppelin или Deep Purple. Искях да познавам творчеството на всички онези известни групи, дали базата и основата за изпълнителите, които слушах когато бях млад. Без Deep Purple и Led Zeppelin нямаше да съществуват имена като Van Halen или Dokken, примерно. Смятам, че младите хора днес се интересуват особено много от тези неща. Влизат в Google и започват да търсят информация. Интернет е едно невероятно нещо, което има отговор на почти всеки въпрос.

Кои са трите албума на Helloween, които ти би посочил като най-добри?

Не знам. Много е трудно да избереш. Аз съм член на групата от 2003-а година, а преди това не си падах много по този тип музика и не съм слушал албумите на Helloween. Бих отговорил, че за мен най-добри са последните три албума. Защото и аз съм част от тях, ха-ха-ха! Но истината е, че въпросът е труден.

Helloween са считани за едни от пионерите на пауър метъла. Кои според теб са най-добрите ученици на групата днес?

Edguy, ха-ха-ха! Може би Edguy. Вероятно Tobi (Tobias Sammet - вокалист и един от създателите на Edguy, бел. ред.) не би искал да чуе подобно нещо днес, но аз помня как те започнаха преди години.

Не знам... Особено що се отнася до термина "пауър метъл". Не харесвам такива определения - "пауър метъл", "спийд метъл" или каквото и да е било подобно нещо. За мен има ХЕВИ МЕТЪЛ. Цялото това разделение на подстилове е глупост. Когато за пръв път в живота си хванах китара и започнах да свира, в света имаше рок, хард-рок и хеви метъл. Нищо друго. И понеже някои групи и изпълнители не искаха да влизат в обичайните рамки, си казваха: "Аз нямам нищо общо с тях! Аз изпълнявам готик метъл!". Примерно. Но това всъщност не е истина. Ако се заслушаш в албумите на Helloween, ще чуеш всички тези жанрове и подстилове. Във всеки един от тях. И накрая да кръстиш цялото това разнообразие "пауър метъл"?! Понякога дори аз самият не знам какво представлява пауър или спийд метъла. Къде са разликите? Когато е по-бързо какво е? Пауър? Спийд? Не знам. Нямам идея. По този повод ще ти разкажа една смешна история. В Германия си имаме толк-шоу, подобно на шоуто на David Letterman. Веднъж там поставиха един кийборд. С натискането на всеки от клавишите започваше различна метъл песен. Водещия се опитваше да разбере дали публиката ще усети някакви разлики. Защото метъл феновете са много докачливи, когато става въпрос за жанрове. Готик феновете не слушат пауър метъл, защото според тях той е много различен. Публиката в студиото обаче нямаше нищо общо с метъла. И така, водещият натиска първия клавиш и се чува някаква метъл песен. Натиска следващ клавиш - отново метъл песен, но в друг жанр. Натиска трети - нов жанр. Но за публиката всички песни си бяха едно и също нещо - шум, ха-ха-ха! Те не можеха да направят каквато и да е било разлика.

Ако някой път отидеш на фестивала във Вакен, ще видиш, че там всички възможни жанрове са събрани на едно място. И именно едно такова нещо аз наричам МЕТЪЛ СЦЕНА. Но това си е лично мое мнение.

Благодаря ти за това интервю!

И аз ти благодаря. Забавлявайте се на концерта!